

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-267/16

**Albert Buhagiar a další
proti
Minister for Justice**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of Gibraltar)

„Řízení o předběžné otázce – Územní působnost unijního práva – Článek 355 odst. 3 SFEU – Akt o podmínkách přistoupení Dánského království, Irsko a Spojeného království Velké Británie a Severního Irsko a o úpravách smluv – Článek 29 – Příloha I část I bod 4 – Vyloučení Gibraltarů z celního území Evropské unie – Dosah – Směrnice 91/477/EHS – Článek 1 odst. 4 – Článek 12 odst. 2 – Příloha II – Evropský zbrojní pas – Lov a sportovní střelba – Použitelnost na území Gibraltarů – Povinnost provedení – Neexistence – Platnost“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 23. ledna 2018

1. *Celní unie – Celní území Unie – Gibraltar – Vyloučení – Důsledek – Nepoužitelnost ustanovení Smlouvy a sekundárního práva o volném pohybu zboží*

(Články 114 a 115 SFEU; Akt o přistoupení z roku 1972, článek 29 a příloha I část I bod 4)

2. *Sbližování právních předpisů – Nabývání a držení zbraní – Směrnice 91/477 – Předmět – Volný pohyb střelných zbraní pro civilní použití*

(Směrnice Rady 91/477, ve znění směrnice 2008/51, body 2 až 5 odůvodnění a čl. 4 odst. 3, čl. 11 odst. 3 a čl. 12 odst. 2)

3. *Celní unie – Celní území Unie – Gibraltar – Vyloučení – Důsledek – Nepoužitelnost ustanovení Smlouvy a sekundárního práva o volném pohybu zboží – Nepoužitelnost směrnice 91/477 o kontrole nabývání a držení zbraní*

(Článek 355 odst. 3 SFEU; Akt o přistoupení z roku 1972, článek 29 a příloha I část I bod 4; směrnice Rady 91/477, ve znění směrnice 2008/51, čl. 1 odst. 4, čl. 12 odst. 2 a příloha II)

1. Jak Soudní dvůr již judikoval v bodě 59 rozsudku ze dne 23. září 2003, Komise v. Spojené království (C-30/01, EU:C:2003:489), vyloučení Gibraltarů z celního území Unie podle článku 29 Aktu o přistoupení z roku 1972, ve spojení s přílohou I částí I bodem 4 tohoto aktu, znamená, že se na něj nevztahují ani ustanovení Smlouvy o volném pohybu zboží ani ustanovení unijních sekundárních předpisů, jejichž účelem je zajistit s ohledem na volný pohyb zboží sbližování právních a správních předpisů členských států podle článků 94 a 95 Smlouvy o ES, nyní článků 114 a 115 SFEU.

(viz bod 32)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 43, 52, 55, 58)

3. Článek 29 Aktu o podmínkách přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a úpravách Smluv, ve spojení s přílohou I částí I bodem 4 tohoto aktu, musí být vykládán v tom smyslu, že se čl. 12 odst. 2 směrnice Rady 91/477/EHS ze dne 18. června 1991 o kontrole nabývání a držení zbraní, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/51/ES ze dne 21. května 2008, ve spojení s čl. 1 odst. 4 a přílohou II této směrnice, nepoužije na území Gibraltar.

V tomto ohledu je nesporné, že článek 29 Aktu o přistoupení z roku 1972 představuje výjimku z pravidla stanoveného v čl. 355 odst. 3 SFEU, podle něhož se unijní právo vztahuje na Gibraltar, a tato výjimka musí být, jak již Soudní dvůr zdůraznil v bodech 43 a 51 rozsudku ze dne 21. července 2005, Komise v. Spojené království (C-349/03, EU:C:2005:488), vykládána restriktivně v tom smyslu, že její působnost je omezena na to, co je striktně nezbytné pro ochranu zájmů, které tato výjimka umožňuje Gibraltar chránit. Je však třeba zdůraznit, že ve věci, v níž byl vydán posledně zmíněný rozsudek, nebyl Soudní dvůr vyzván, aby se vyjádřil ke statusu unijních aktů spadajících do volného pohybu zboží s ohledem na uvedenou výjimku, a to na rozdíl od věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 23. září 2003, Komise v. Spojené království (C-30/01, EU:C:2003:489). Podle ustálené judikatury Soudního dvora se pojmem „zboží“ ve smyslu uvedeného ustanovení rozumí produkty, jejichž cenu lze vyjádřit v penězích a mohou být jako takové předmětem obchodních transakcí. Ustanovení Smlouvy o FEU týkající se volného pohybu zboží se přitom v zásadě použijí bez ohledu na to, zda zboží překračuje státní hranice za účelem prodeje či dalšího prodeje, nebo pro osobní užití či spotřebu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. března 1989, Schumacher, 215/87, EU:C:1989:111, bod 22, a ze dne 3. prosince 2015, Pfothenhilfe-Ungarn, C-301/14, EU:C:2015:793, bod 47).

Z toho vyplývá, že jelikož unijní sekundární právo má v zásadě stejnou působnost jako samotná Smlouva (viz obdobně rozsudek ze dne 15. prosince 2015, Parlament a Komise v. Rada, C-132/14 až C-136/14, EU:C:2015:813, bod 77) a jelikož striktní výklad vyloučení Gibraltar ze společného celního území Unie nemůže vést k výkladu, podle kterého by volný pohyb zboží měl ve vztazích s Gibraltar omezenější působnost, než jaká vyplývá z ustanovení Smlouvy o FEU, neboť v opačném případě by mohlo být ohroženo jednotné uplatňování unijního práva, ustanovení směrnice 91/477 týkající se přepravy střelných zbraní pro civilní použití musí být považována za spadající pod volný pohyb zboží bez ohledu na to, zda k těmto přepravám dochází v obchodním kontextu, včetně přeprav prováděných podnikateli v oboru zbraní či v rámci zásilkového prodeje, nebo mimo tento kontext, tj. jednotlivci, zejména lovci a sportovními střelci pro účely jejich užívání v rámci jejich činností.

(viz body 63, 64, 67, 68, 73, výrok 1)